

David Litchfield

DE BEER DE PIANO

DE HOND EN DE VIOOL

David Litchfield

DE BEER, DE PIANO, DE HOND EN DE VIOOL

De Vier Windstreken

Vioolspeler Hector en zijn hond Bruno zijn beste vrienden. Als Hector het vioolspelen opgeeft omdat het niet lukt om door te breken, leert Bruno het instrument te bespelen. Hij is zo goed dat het niet lang duurt voor een wereldberoemde beer hem vraagt om mee op tournee te gaan.

Dat is een kans waar Hector al zijn leven lang van droomt... Kan hij zijn jaloezie opzijzetten en blij zijn voor zijn vriend?

Dit hartverwarmende vervolg op *De beer en de piano* laat zien dat echte vriendschap, net als goede muziek, een leven lang meegaat.

Een Vier Windstreken Prentenboek

ISBN 978 90 5116 691 0

9 789051 166910

De Vier Windstreken

Voor Katie, Ben en George
– D.L.

Ook verschenen bij De Vier Windstreken van David Litchfield:

De beer en de piano

Het huis van oma

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

Nederlandse tekst van Joukje Akveld
Oorspronkelijke titel: *The Bear, the Piano, the Dog and the Fiddle*
© 2018 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave
© 2018 Frances Lincoln Children's Books, Londen
© 2018 Tekst en illustraties: David Litchfield
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in China
NUR 273, 274 / ISBN 978 90 5116 691 0

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

David Litchfield

DE BEER DE PIANO DE HOND EN DE VIOOL

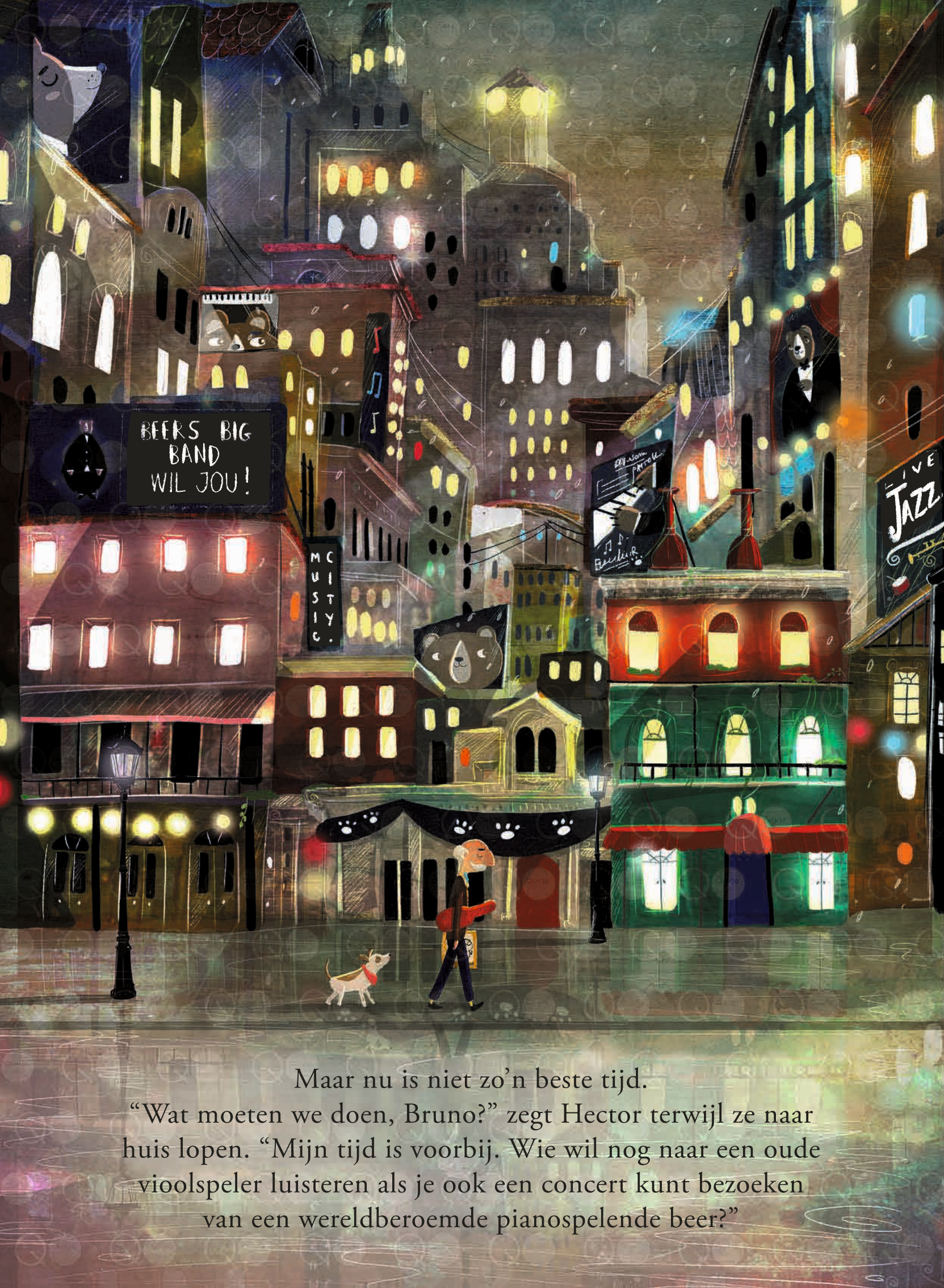

De Vier Windstreken

Hector en Bruno zijn beste vrienden.
Hector speelt viool en Bruno is een van
zijn grootste fans.

Samen hebben ze goede tijden meegemaakt.
En ook slechte, vrolijke en gekke tijden.

Maar nu is niet zo'n beste tijd.
“Wat moeten we doen, Bruno?” zegt Hector terwijl ze naar huis lopen. “Mijn tijd is voorbij. Wie wil nog naar een oude vioolspeler luisteren als je ook een concert kunt bezoeken van een wereldberoemde pianospelende beer?”

Bruno blaft om te zeggen dat hij niets liever doet, maar Hector zucht alleen maar.

“Ik ben te oud, jongen,” zegt hij. “Ik vrees dat ik nooit in het concertgebouw zal spelen, zoals ik vroeger droomde.”

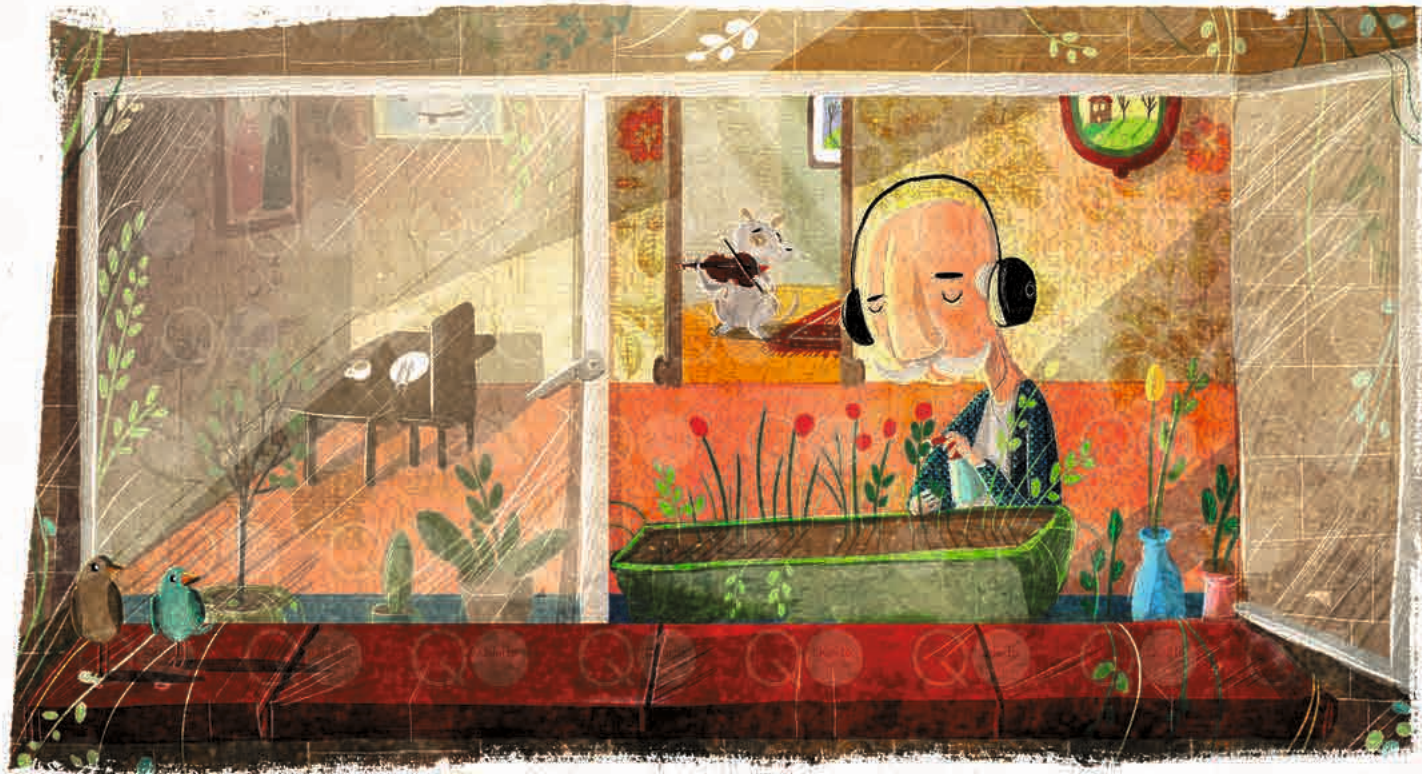
Hij pakt zijn viool en stopt hem voorgoed weg.

Nu Hector niet meer de straat op gaat om viool te spelen,
zit hij meestal voor de tv.

Ook luistert hij naar muziek,

en hij slaapt,

slaapt

en slaapt nog meer.

Hector en Bruno wonen in een lawaaige buurt, dus houdt Hector de ramen 's nachts dicht. Maar op een nacht vergeet hij ze te sluiten.

Vroeg in de ochtend wordt hij wakker van een vreemd geluid.

Hector
kruipt
uit bed,

sluip
t de
gang op

en opent de
deur naar
het dak.